

Sygn. akt II Ka 414/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Łukasza Witowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2023 r.

sprawy **M. R. (1)**

oskarżonej z art. 286 §1kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 8 września 2021 r. sygn. akt II K 863/18

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

obniża do 549,53 zł kwotę naprawienia szkody orzeczoną w pkt II wyroku,

obniża do 2790,40 zł kwotę naprawienia szkody orzeczoną w pkt V wyroku;

w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych: R. S., P. M. (1), W. R. (1), Z. S., T. C. i M. P. kwoty po 840 zł, zaś na rzecz P. M. (2) i W. M. (1) kwoty po 420 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym;

zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 320 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 414/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

CZEŚĆ WSTĘPNA**Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 08 września 2021r. w sprawie II K 863/18

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia**Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 kpk – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a kpk – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 kpk, chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 kpk – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 kpk – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 kpk – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 kpk	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

***Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy***

Ustalenie faktów

<i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>(zarzut z pkt 1 apelacji)</p> <p>zarzut obraży przepisów prawa procesowego, tj. art. 6 kpk w zw. z art. 423 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 424 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP polegającej na naruszeniu prawa do obrony poprzez niesporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, opierając się na przepisie aktu niższego rzędu (§ 119 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości regulamin urzędowania sądów powszechnych; dalej: Rozporządzenie), który jest sprzeczny z normami aktów wyższego rzędu (ww. przepisów kodeksu postępowania karnego oraz Konstytucji RP), w tym w szczególności z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP gwarantującemu każdemu przeciw komu prowadzone jest postępowanie karne, prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania, tym samym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>oskarżona (jak i Sąd II instancji) nie ma wiedzy: jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych; jak wyjaśnił podstawę prawną wyroku; a także jakie okoliczności miał na względzie przy wymiarze kary oraz przy innych rozstrzygnięciach zawartych w wyroku - i konsekwencji, mając na względzie wielowątkowy charakter sprawy, oskarżona została pozbawiona prawa do obrony w postępowaniu apelacyjnym, a sam wyrok nie poddaje się kontroli instancyjnej</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska obrońcy, iż rozwiązanie przyjęte w przepisie § 119 ust. 2 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych sprzeczne jest z normami aktów wyższego rzędu, czyli przepisami art. 6, art. 423 i art. 424 kpk oraz art. 42 ust. 2 i art. 45 ust. 1 Konstytucji. Wskazane przez obrońcę przepisy nie zawierają rozwiązań, na podstawie których można byłoby zrekonstruować zasadę, że każde orzeczenie kończące postępowanie karne zawiera, bez żadnych wyjątków, uzasadnienie. W sposób oczywisty w przypadku orzeczeń wydanych przez sąd w jednoosobowym składzie nie będzie możliwe sporządzenie uzasadnienia w przypadku śmierci sędziego referenta po wydaniu orzeczenia, a przed upływem terminu do sporządzenia uzasadnienia. Inną przeszkodą o charakterze temporalnym jest długotrwała</p>		

choroba sędziego referenta. Na podstawie tych przykładów należy zatem sformułować tezę, iż ustawodawca, w zgodzie z przepisami Konstytucji, sformułował sposób postępowania w przypadku, gdy nie jest możliwe sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w postępowaniu karnym. W przedmiotowej sprawie także nastąpiła taka nadzwyczajna, nieusuwalna przeszkoda, mianowicie awans sędziego referenta do sądu wyższej instancji. Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Siedlcach, zgodnie ze wskazanym przepisem Regulaminu, mogła jedynie ograniczyć swe działanie do uczynienia wzmianki o istnieniu przeszkody w sporządzeniu uzasadnienia i wezwaniu strony do złożenia apelacji bez uprzedniego doręczenia stronie odpisu uzasadnienia.

- zgodzić się należy z obrońcą, iż niesporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w tej sprawie skutkowało naruszeniem prawa do obrony oskarżonej, lecz naruszenie tego prawa nie prowadzi do wniosku o istnieniu bezzwzględnej przesłanki uzasadniającej uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Pomijając oczywistość, iż tego rodzaju sytuacja procesowa nie została ujęta w przepisach KPK jako podstawa do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji (art. 437 § 2 kpk), należy zauważyć, że postępowanie odwoławcze nie zostało ukształtowane jako postępowanie kasatoryjne, zatem obrońca miał możliwość przeprowadzenia przed sądem odwoławczym dowodów zmierzających do wykazania

słuszności jednego z wniosków apelacji, a zatem wniosku o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzuconych jej czynów. W tym zakresie jednak obrońca wykazał się biernością, pomijając inicjatywę związaną z przeprowadzeniem dowodu z dokumentów opisanych w protokole rozprawy odwoławczej. Dodatkowo należy zauważyć, że na ogłoszenie zaskarżonego wyroku nie stawiła się oskarżona, zatem pozbawiła się z własnej woli możliwości wysłuchania ustnych motywów wydania wyroku w tej sprawie.

- na zakończenie tej części rozważań należy dodać, że wprawdzie w sprawie przedstawiono oskarżonej 27 zarzutów popełnienia czynów z art. 286 § 1 kk, to jednak materiał dowodowy w sprawie nie był obszerny w odniesieniu do każdego z zarzuconych czynów, w sprawie nie zostały ujawnione jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie ustalenia stanu faktycznego, zaś opisy czynów przypisanych oskarżonej na tyle obszerne, iż każdy profesjonalny pełnomocnik miał możliwość dokonania rekonstrukcji procesu wnioskowania Sądu Rejonowego zarówno w zakresie ustaleń faktycznych jak i rozważań dotyczących wymiaru kary. Zresztą obrońca podniósł w swej apelacji zarzuty zarówno dotyczące sfery gromadzenia i oceny dowodów, jak i wymiaru kary.

- wobec tych rozważań Sąd Okręgowy nie podziela twierdzenia obrońcy, że oskarżona została w przedmiotowej sprawie pozbawiona prawa do obrony w postępowaniu apelacyjnym,

- nie sposób zgodzić się także w tezę obrońcy, że zaskarżony wyrok „nie

poddaje się kontroli instancyjnej”. Wprawdzie brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku utrudnia ową kontrolę, to jednak mankament ten traci na znaczeniu w sytuacji, gdy sąd odwoławczy, działając z urzędu, dokona ponownego rozpoznania sprawy, czyli ustalenia stanu faktycznego sprawy, a następnie wykładni prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2023r. w sprawie III PZ 7/22, Lex nr 3459281). Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z całym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym uznał, że zaskarżony wyrok jest słuszny (za wyjątkiem zmian opisanych w wyroku), gdyż został oparty na całokształcie ujawnionego materiału dowodowego, zaś rozstrzygnięcie o winie, kwalifikacji prawnej czynów i karze polega na prawie.

Wniosek

wniosek o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania, ewentualnie o:

2) zwrócenie Sądowi Rejonowemu w Siedlcach akt sprawy w trybie art. 449a kpk celem sporządzenia uzasadnienia wyroku.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

- bezzasadność zarzutu apelacji skutkowałą brakiem podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

- brak było także podstaw do uwzględnienia wniosku o zastosowanie w sprawie trybu określonego w art. 449a kpk, gdyż opisana w tym przepisie procedura zakłada, że w sądzie rejonowym możliwe jest „uzupełnienie uzasadnienia”. Tymczasem w przedmiotowej nie tylko uzupełnienie, lecz także sporządzenie uzasadnienia przez sędziego orzekającego w sprawie nie jest możliwe z uwagi na to, iż sędzia referent nie orzeka już w Sądzie Rejonowym w Siedlcach.

(zarzut z pkt 2 apelacji)

zarzut obraży przepisów art. 4 i 7 kpk polegającej na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów i popadnięcie w dowolność ocen w procesie przeprowadzenia i oceny zgromadzonych dowodów (w sposób szczegółowo opisanych w pkt. Ad 1 i 2 uzasadnienia apelacji) - co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, bowiem doprowadziło do ustalenia błędnego stanu faktycznego sprawy i ostatecznie skutkowało przypisaniem oskarżonej winy za czyny zarzucane jej aktem oskarżenia, a w szczególności skutkowało nieprawidłowym przyjęciem, że oskarżona działała zamiarem bezpośrednim kierunkowym obejmującym zarówno cel jak i sposób działania,

(zarzut z pkt 3 apelacji)

zarzut obraży przepisów art. 4, 7 i 410 kpk poprzez pominięcie szeregu okoliczności ujawnionych w toku postępowania dotyczących: zachowań oskarżonej w czasie zawierania umów sprzedaży z poszczególnymi pokrzywdzonymi osobami prowadzącymi działalność

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>gospodarczą; podejmowanych przez oskarżoną prób spłaty poszczególnych zobowiązań oraz pozyskania środków na ich spłatę; sytuacji rodzinnej i ekonomicznej oskarżonej uniemożliwiającej jej jednoznacznie ocenić, że nie będzie dysponowała środkami pieniężnymi na spłatę przedmiotowych zobowiązań - co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, bowiem doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy i ostatecznie skutkowało przypisaniem oskarżonej winy za czyny zarzucane jej aktem oskarżenia, a w szczególności skutkowało nieprawidłowym przyjęciem, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim kierunkowym obejmującym zarówno cel jak i sposób działania,</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Okręgowy po zapoznaniu się z całym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie nie podziela stanowiska obrońcy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do „błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy” i przypisania oskarżonej winy w zakresie każdego z zarzuconych jej czynów. Bezpodstawne jest stwierdzenie obrońcy, iż błędne było przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim kierunkowym obejmującym zarówno cel jak i sposób działania. Wręcz przeciwnie, okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przez oskarżoną każdego z przypisanych jej przestępstw, stanowią podstawę do przyjęcia, że oskarżona działała z premedytacją, w sposób wyjątkowo wyrachowany, nastawiony na</p>		

uzyskanie jak największej korzyści majątkowej dla siebie kosztem oszukanych pokrzywdzonych.

- w zakresie **czynu z pkt 1 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonego R. S. (k. 226-227, k. 773v-774), zeznań M. O. (1) (k. 21-22, k. 772-772v), zeznań S. S. (1) (k. 32-33, k. 772v), zeznania D. B. (k. 36-37, k. 772v), kopii faktur (k. 6-14), kopii ostatecznego wezwania do zapłaty (k. 15-16). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 06 grudnia 2017r. do 10 stycznia 2018 r. dokonała w dwóch sklepach stacjonarnych zakupu wielu towarów na podstawie faktur z przedłużonym terminem zapłaty na rzecz prowadzonej przez siebie działalności M. U.. Co znamienne, oskarżona mimo że nie była stałą i znaną sprzedawcom klientką w tych sklepach zdołała w obu tych sklepach przekonać sprzedawców do sprzedaży jej towarów z odroczonym terminem zapłaty, mimo że taka praktyka była zabroniona w tych sklepach. Oskarżona nie wywiązała się z obowiązku zapłaty należności ze wszystkich wystawionych na rzecz jej działalności gospodarczej faktur. Po upływie terminu do zapłaty należności oskarżona obiecywała, że ureguluje zaległości, że „nie jest oszustką”. Wobec fiaska rozmów z oskarżoną, pokrzywdzony R. S. przekazał sprawę do firmy windykacyjnej, gdzie dowiedział się, że wobec oskarżonej prowadzone są postępowania windykacyjne ze zlecenia innych wierzycieli. Znamienne jest także to, że oskarżona początkowo robiła zakupy w sklepie położonym przy ul. (...) w S.. Gdy pracujący w tym sklepie (...) odmówił jej sprzedaży kolejnych

towarów uzależniając sprzedaż od uregulowania należności z poprzednich faktur, wówczas oskarżona poszła do drugiego sklepu tej firmy, tj. sklepu położonego przy ul. (...) w S., gdzie także przekonała sprzedawcę do sprzedaży towarów z odroczonym terminem zapłaty. Pokrzywdzonemu udało się odzyskać termowentylator ceramiczny o wartości 116 zł, który został odnaleziony przez policje w lombardzie (pokwitowanie – k. 522).

- w zakresie **czynu z pkt 2 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań S. Ś. (k. 375, k. 734v), zeznań B. D. (k. 40-40v, k. 770v-771), zeznań K. Z. (1) (k. 52v-53, k. 773-773v), zeznań K. Z. (2) (k. 62v-63, k. 773v), kopii faktur (k. 42-43), protokołów zatrzymania rzeczy (k. 45-49, k. 55-59), przedwstępnych umów sprzedaży lombardowej (k. 50-51, k. 60-61), pokwitowania odbioru przedmiotów (k. 380), faktur korygujących (k. 720, k. 721). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona dokonała zakupu towarów z przedłużonym terminem płatności. Pierwsze zakupy zrobiła w dniu 06 kwietnia 2018r., za które została wystawiona faktura z terminem płatności do 13 kwietnia 2018r. Gdy oskarżona pojawiła się ponownie w sklepie w dniu 14 kwietnia 2018r. nie zapłaciła należności z poprzedniej faktury, lecz wybrała kolejne towary w celu zakupienia. Zapytana przez sprzedawcę o uregulowanie płatności z poprzedniej faktury stwierdziła, że należność z tej faktury nie jest jeszcze wymagalna, zaś na towary zakupione w dniu 14 kwietnia 2018r. może zostać wydana faktura z terminem płatności do 17 kwietnia 2018r. Nietypowe zachowanie oskarżonej wzbudziło

niepokój B. D., która po zamknięciu sklepu zaczęła sprawdzać w internecie wiarygodność oskarżonej. Po ujawnieniu negatywnych opinii o oskarżonej, świadek starała się skontaktować z oskarżoną, lecz bezskutecznie. Dopiero na wiadomość wysłaną za pośrednictwem sms odpowiedziała, że jest na rehabilitacji. Kolejne próby nakłonienia oskarżonej do zapłaty należności z faktur okazały się bezskuteczne. Gdy świadek zagroziła zawiadomieniem policji wówczas oskarżona zobowiązała się do zapłaty należności przelewem bankowym. Nadto w dniu 16 kwietnia 2018 r. zapewniła świadka, że dokonała przelewu pieniędzy oraz zobowiązała się do stawienia osobiście w sklepie. Finalnie okazało się, że oskarżona wprowadziła w błąd sprzedawczynię co do faktu zapłaty należności oraz nie stawiła się w sklepie. Wśród zakupionych przez oskarżoną towarów znalazły się dwa mopy marki V. i suszarka do bielizny marki A., które zostały ujawnione w lombardzie przy ul. (...) w S.. Oskarżona w dniu 06 kwietnia 2018r. oddała do lombardu mop marki V., zakupiony tego dnia w sklepie (...), zaś w dniu 14 kwietnia 2018r. oskarżona oddała do lombardu drugi mop oraz suszarkę, zakupione tego samego dnia w tym sklepie. Dodatkowo oskarżona w dniu 07 kwietnia 2018 r. sprzedała na rzecz lombardu prowadzonego przy ul. (...) w S. opiekacz M., zaś w dniu 10 kwietnia 2018r. blender ręczny M., które w dniu 06 kwietnia 2018r. zakupiła w sklepie (...). W wyniku podjętych działań Policji pokrzywdzony odzyskał przedmioty ujawnione w lombardach, których łączna wartość wyniosła 760,85 zł.

- w zakresie **czynu z pkt 3 aktu oskarżenia** zgromadzono dowody

w postaci zeznań pokrzywdzonego P. M. (1) (k. 135, k. 737), zeznań A. B. (k. 144-145, k. 807), kopii faktury (k. 127), kopii ostatecznego wezwania do zapłaty (k. 128), kopii wezwania do podjęcia mediacji (k. 129), kopii oświadczenia oskarżonej z dnia 02 lutego 2018r. o uznaniu długu wobec P. M. (1) z tytułu faktury VAT (k.131). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 13 grudnia 2017r. zakupiła w sklepie pokrzywdzonego dwa telefony komórkowe, na podstawie faktury z przedłużonym terminem płatności (wystawionej na jej działalność gospodarczą). Gdy upłynął termin płatności pokrzywdzony zatelefonował do oskarżonej i uzyskał jej zapewnienie, że w ciągu kilku następných dni przeleje należność z faktury. Gdy mimo upływu kolejnych dni pokrzywdzony nie otrzymał zapłaty, wówczas ponownie telefonicznie skontaktował się z oskarżoną, która brak zapłaty tłumaczyła pobyt w szpitalu. Oskarżona ostatecznie nie zapłaciła należności wynikającej z faktury.

- w zakresie **czynu z pkt 4 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań T. C. (k. 173-174, k. 734v-735), zeznań S. K. (k. 181-182, k. 774), zeznań A. D. (k. 185-186, k. 774v), kopii faktur (k. 158-164), kopii wezwania do zapłaty (k. 165-166). Z wiarygodnych dowodów wynika, iż oskarżona w okresie od 16 stycznia do 29 stycznia 2018r. w hurtowni prowadzonej przez wspólników spółki cywilnej PHU (...) dokonała zakupu artykułów gospodarstwa domowego na łączną kwotę 4.743,31 zł. Oskarżona dokonywała zakupów na rzecz prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej na podstawie faktur z przedłużonym

terminem płatności. Termin płatności pierwszej z faktur upłynął w dniu 23 stycznia 2018r., a mimo upływu tego terminu oskarżona nie dokonała zapłaty należności i jeszcze w kolejnych dniach po upływie tego terminu, tj. w dniu 24 stycznia, 26 stycznia i 29 stycznia 2018r. dokonywała w tej hurtowni kolejnych zakupów, na podstawie faktur z przedłużonym terminem zapłaty. Podczas zakupów w dniu 29 stycznia 2018r. została zapytana o powód braku zapłaty za poprzednie faktury odpowiedziała, że zapłaci, że jej księgowa nie przygotowała jeszcze przelewów. T. C. telefonicznie wzywał oskarżoną do zapłaty za zakupiony towar, lecz mimo składanych deklaracji oskarżona nie wywiązała się ze zaległych zobowiązań.

- w zakresie **czynu z pkt 5 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań M. S. (k. 310, k. 793v), kopii faktur (k. 197-198, k. 312-313), kopii ostatecznego wezwania do zapłaty (k. 199), kopii wezwania do mediacji (k. 200). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 23 listopada 2017r. dokonała zakupu towarów o łącznej wartości 717 zł w sklepie należącym do M. S., prowadzącej działalność gospodarczą o nazwie P.H. (...) z siedzibą w S.. Oskarżona zakupiła towary na podstawie faktur z przedłużonym terminem zapłaty, gdzie jako nabywcę wskazała swego męża M. R. (2). Po upływie terminu płatności M. S. kontaktowała się telefonicznie z oskarżoną, która tłumaczyła brak zapłaty należności różnymi względami, m.in. chorobą. Gdy pokrzywdzona zadzwoniła do męża oskarżonej M. R. (2), ten odpowiedział, że jest w trakcie rozwodu z żoną, nie wiedział, że

dokonała zakupów powołując się na jego działalność gospodarczą, że zrobiła to bez jego wiedzy i zgody.

- w zakresie **czynu z pkt 6 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań P. M. (2) (k. 230-231, k. 806v), kopii faktur VAT (k. 213-217), kopii ostatecznego wezwania do zapłaty (k. 218), kopii wezwania do podjęcia mediacji (k. 219). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 13 stycznia 2018r. do 20 stycznia 2018r. dokonała w sklepie prowadzonym przez (...) W. M., P. M. zakupu elektronarzędzi na łączną kwotę 4.722,98 zł, na podstawie 5 faktur z odroczonym terminem płatności. Mimo upływu terminu płatności oskarżona nie dokonała zapłaty należności z faktur. Ponaglana telefonicznie przez P. M. (2) do zapłaty należności obiecywała zapłatę jednocześnie prosząc o dalszą zwłokę w spłacie. Ostatecznie wobec braku zapłaty właściciele sklepu skierowali sprawę do firmy windykacyjnej.

- w zakresie **czynu z pkt 7 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań W. R. (1) (k. 318, k. 735v), kopii faktur VAT (k. 243-245, k. 322-324), kopii wezwania do zapłaty z dnia 20 lutego 2018 r. (k. 325), kopii przedsądowego wezwania do zapłaty (k. 246), kopii wezwania do podjęcia mediacji (k. 247). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 31 grudnia 2017r. do 05 stycznia 2018r. dokonała zakupu towarów o łącznej wartości 716 zł w sklepie należącym do W. R. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kwiaciarnia (...), na podstawie faktur z odroczonym terminem zapłaty. Gdy oskarżona nie zapłaciła

należności z faktur w określonym terminie, wówczas pokrzywdzona w dniu 20 lutego 2018r. wysłała oskarżonej za pośrednictwem poczty pisemne wezwanie do zapłaty zaległości. Oskarżona nie odebrała pisma. Pokrzywdzona wielokrotnie telefonowała do oskarżonej w sprawie płatności zaległości, lecz oskarżona przedstawiała różne powody nieuregulowania zaległości, mówiąc m.in. o tym, że była na szkoleniu, że była z dzieckiem u lekarza, że księgowa nie wykonała przelewów. Znamienne jest to, że oskarżona już po upływie terminów do zapłaty należności z faktur ponownie zjawiała się w sklepie pokrzywdzonej i usiłowała zakupić zegar na podstawie kolejnej faktury z odroczonym terminem zapłaty. Gdy pracownicy sklepu nie zgodzili się sprzedać towaru bez gotówki, wówczas oskarżona zrezygnowała z zakupu i już nie pojawiła się w tym sklepie.

- w zakresie **czynu z pkt 8 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonego I. B. (k. 251, k. 710v) oraz kopii faktur VAT (k. 253-255). Z wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego wynika, że oskarżona w okresie od 06 kwietnia do 14 kwietnia 2018r. dokonała zakupu od (...) z siedzibą w S. narzędzi ogrodniczych na łączną kwotę 3.724,40 zł, na podstawie faktur VAT z odroczonym terminem zapłaty. Mimo upływu terminu zapłaty, oskarżona nie uregulowała należności na rzecz pokrzywdzonego. Gdy pokrzywdzony przeczytał w Tygodniku (...) apel policji o tym, aby osoby pokrzywdzone przez M. R. (1) zgłaszały się na komendę Policji, w dniu 26 kwietnia 2018 r. stawił się w K.

S. celem złożenia odpowiedniego zawiadomienia. Oskarżona część zakupionych przedmiotów (nożyce do żywopłotu, sekator, opryskiwacz, 2 szpadle i grabie) sprzedała następnie w lombardzie przy ul. (...) w S. w dniu 14 kwietnia 2018r. (k.87). Pokrzywdzony odzyskał te przedmioty (zatrzymane przez policję w lombardzie) w dniu 12 czerwca 2018r. (k. 534).

- w zakresie **czynu z pkt 9 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań B. M. (k. 259, k. 735), kopii faktury VAT (k. 262). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 23 kwietnia 2018r. dokonała zakupu od B. M., prowadzącego działalność gospodarczą o nazwie PHU (...), kosy spalinowej marki G. o wartości 429 zł, na podstawie faktury z odroczonym terminem płatności. Mimo upływu w dniu 26 kwietnia 2018 r. terminu zapłaty należności z faktury, oskarżona nie dokonała zapłaty i nie usprawiedliwiła swego zaniechania. Pokrzywdzony, po zapoznaniu się z apelem zamieszczonym w Tygodniku (...), w dniu 27 kwietnia 2018r. stawiał się w K. S. celem złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa na jego szkodę.

- w zakresie **czynu z pkt 10 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań M. M. (1) (k. 264, k. 735), wydruku transakcji rozrachunkowych (k. 265), kopii faktur (k. 351-354), kopii dokumentów wydania (k. 266-268), kopii pisemnych wezwań do zapłaty (k. 269-270), kopii faktury korygującej (k. 349-350). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 02 lutego do 06 lutego 2018 r.

kupiła w sklepie prowadzonym przez wspólników PPHU (...) towar w postaci artykułów biurowych oraz urządzeń power bank o łącznej wartości 1.678,72 zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności. Mimo upływu terminu płatności oskarżona nie wywiązała się z zobowiązań oraz nie odebrała pisemnych wezwań do zapłaty. Ponaglana telefonicznie o zapłatę należności zobowiązywała się do uregulowania długu, lecz ostatecznie nie zapłaciła należności wynikających z dokonanych zakupów.

- w zakresie **czynu z pkt 11 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań W. W. (k. 357-358, k. 737v), kopii faktur (k. 362-365). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 14 marca 2018r. do 23 marca 2018r. dokonała w sklepie należącym do W. W., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), zakupu towarów o łącznej wartości 1.630,12 zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi prowadzonej działalności gospodarczej. Oskarżona zrobiła w tym sklepie zakupy w dniach 14, 20 i 23 marca 2018r. Podczas ostatnich zakupów, zapytana przez sprzedawczynię czy uregulowała należność z pierwszej faktury, oskarżona skłamała twierdząc, że należność została zapłacona. Gdy kilka dni później, ponownie oskarżona zjawiała się w sklepie i chciała zakupić dwa komplety sztućców, została zapytana o spłatę należności z poprzednich faktur. Oskarżona, tak jak 23 marca 2018r., zaczęła zapewniać sprzedawczynię o tym, że należności z faktur są uregulowane. Jednakże gdy sprzedawczyni skontaktowała się

z właścicielem sklepu okazało się, że oskarżona nie zapłaciła należność z żadnej z wystawionych faktur. W. W. zabronił sprzedaży oskarżanej jakichkolwiek towarów na podstawie faktury z odroczonym terminem płatności. Wówczas oskarżona zdenerwowała się i opuściła sklep bez dokonywania zakupów za gotówkę. Oskarżona po tej sytuacji zaprzestała robienia zakupów w tym sklepie i nie zapłaciła za pobrany towar.

- w zakresie **czynu z pkt 12 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań J. K. (k. 368, k. 734) i kopii faktury (k. 370). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 21 kwietnia 2018r. dokonała w sklepie należącym do J. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Hurt- (...), towarów o łącznej wartości 499.65 zł, na podstawie faktury z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Pokrzywdzony następnego dnia znalazł negatywne opinie o oskarżonej zamieszczone w internecie, zatem telefonicznie próbował skontaktować się z oskarżoną. Gdy po wielu próbach udawało mu się nawiązywać połączenia telefoniczne z oskarżoną, ona za każdym razem deklarowała zapłatę należności, tłumacząc, że ma kłopoty prywatne, że rozstała się z mężem. Po jakimś czasie oskarżona przestała odbierać telefon i nie dokonała zapłaty należności.

- w zakresie **czynu z pkt 13 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań B. W. (k. 326v, k. 735v), kopia faktury (k. 330), kopia pisma (k. 331). Z wiarygodnych dowodów wynika,

że oskarżona w dniu 20 grudnia 2017r. dokonała zakupów w sklepie sportowym prowadzonym przez (...) sp. jawna na łączną kwotę 2.924 zł, na podstawie faktury z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Gdy po upływie terminu oskarżona nie zapłaciła należności z tej faktury, wówczas kierowniczka sklepu telefonicznie wezwała oskarżoną do zapłaty zaległości. Oskarżona zjawiała się w sklepie w dniu 02 lutego 2018r. i tłumaczyła, że z przyczyn zdrowotnych nie mogła dokonać zapłaty należności. Zobowiązała się uregulować dług do 10 lutego 2018r., składając stosowane pisemne zobowiązanie. Mimo pisemnego zobowiązania oskarżona nie uregulowała zadłużenia i nie usprawiedliwiła swego zachowania.

- w zakresie **czynu z pkt 14 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań M. P. (k. 274v, k. 734), kopii faktury (k. 276, k. 629), wydruków z korespondencji (k. 630). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 27 lutego 2018r. zakupiła od M. P., prowadzącego działalność gospodarczą o nazwie M. (...), zestaw komputerowy o wartości 4.035 zł na podstawie faktury z przedłużonym terminem płatności. Gdy po upływie terminu płatności należności z faktury nie wpłynęły na rzecz pokrzywdzonego pieniądze, wówczas M. P. telefonicznie skontaktował się z oskarżoną, która poprosiła o wydłużenie terminu płatności z powodu choroby. Gdy pokrzywdzony ponownie zatelefonował do oskarżonej w sprawie nieuregulowanej faktury po upływie dodatkowego terminu wówczas oskarżona ponownie poprosiła o przedłużenie terminu

zapłaty nie tłumacząc powodów swej prośby. Gdy w kolejnych dniach nie wpłynęła należność, pokrzywdzony wysłał oskarżonej pisemne wezwanie do zapłaty na adres wskazany na fakturze. Przesyłka pocztowa powróciła do nadawcy z adnotacją niedoreczenia. Wówczas pokrzywdzony złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na jego szkodę.

- w zakresie **czynu z pkt 15 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań G. W. (k. 280-281, k. 710), zeznań M. R. (3) (k. 289, k. 774v-775), kopii faktur VAT (k. 285-287), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 45-49), przedwstępnej umowy sprzedaży (k. 51), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 88-91), przedwstępnych umów sprzedaży (k. 92-97). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 06 kwietnia do 12 kwietnia 2018r. dokonała zakupu od spółki (...) towarów za łączną kwotę 1.528,10 zł, na podstawie faktur z przedłużonym terminem płatności. Dokonując ostatnich zakupów w dniu 12 kwietnia 2018r. zapewniała sprzedawcę w sklepie, że ureguluje należności z wszystkich faktur. Po upływie terminów zapłaty, oskarżona nie wywiązała się z zobowiązań i nie spłaciła zadłużenia wobec spółki. Nie odpowiedziała także na wysłanego przez sprzedawcę sms-a, w treści którego została wezwana do zapłaty zaległych należności. Warto odnotować, że oskarżona tego samego dnia, tj. 06 kwietnia 2018r. zakupiła m.in. rower magnetyczny HS- (...), a następnie w tym dniu wstawiła ten rower w lombardzie przy ul. (...) w S.. Podobnie, gdy oskarżona w dniu 12 kwietnia 2018r. zakupiła inhalator oraz

ultradźwiękowy nawilżacz powietrza, tego samego wstawiła te przedmioty w lombardzie przy ul. (...) w S.. Przedmioty odzyskane przez policję (rower, inhalator i nawilżacz) zostały zwrócone przedstawicielowi pokrzywdzonej spółki (k. 533).

- w zakresie **czynu z pkt 16 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań M. O. (2) (k. 300v-301, k. 734-734v), kopii faktur (k. 304-305). Oskarżona w okresie od 02 lutego do 05 lutego 2018r. dokonała zakupu w sklepie prowadzonym przez firmę PPHU (...) towarów na łączną kwotę 1.852 zł, na podstawie faktur z przedłużonym terminem zapłaty. Oskarżona dokonując tych zakupów wskazała, że zakupi te przedmioty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Po upływie terminów zapłaty, oskarżona nie wywiązała się z zobowiązań i nie dokonała spłaty zadłużenia.

- w zakresie **czynu z pkt 17 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań E. C. (k. 385, k. 736) i kopii faktur (k. 387-388). Z wiarygodnych zeznań pokrzywdzonej wynika, że oskarżona w okresie od 27 grudnia 2017r. do 08 stycznia 2018r. dokonała w sklepie należącym do E. C., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Sklep (...), zakupu towarów o łącznej wartości 1.341,99 zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności, posługując się danymi prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Po upływie terminów płatności wskazanych w fakturach pokrzywdzona telefonowała do oskarżonej w sprawie spłaty zaległości. Oskarżona za każdym razem obiecywała, że przyjdzie

do sklepu i ureguluje należności. Pokrzywdzona wysłała także dwukrotnie pisemne wezwania do zapłaty, lecz oskarżona obu pism nie odebrała.

- w zakresie **czynu z pkt 18 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań S. B. (k. 396, k. 736), kopii faktur (k. 400-402, k. 537). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 02 do 25 stycznia 2018r. w sklepie należącym do S. B., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), dokonała zakupu towarów o łącznej wartości 2.613zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności, posługując się danymi prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Podczas ostatnich zakupów z dnia 25 stycznia 2018r., zapytana przez właściciela sklepu o powody nieuiszczenia należności z wymagalnych faktur odpowiedziała, że nie otrzymała jeszcze środków pieniężnych z PUP w S., zaś po otrzymaniu środków dokona zapłaty należności z faktur. Pokrzywdzony podczas rozmów telefonicznych wielokrotnie wzywał oskarżoną do zapłaty zaległości, zaś oskarżona zapewniała za każdym razem, że opłaci faktury. Ostatecznie oskarżona nie dokonała zapłaty tych należności. Z pisma Powiatowego Urzędu Pracy w S. z dnia 29 marca 2018r. wynika, że oskarżona do dnia sporządzenia pisma nie figurowała jako osoba bezrobotna ani nie ubiegała się o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej (pismo - k. 411).

- w zakresie **czynu z pkt 19 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań N. M. (k. 454, k. 736-736v),

zeznań R. W. (k. 809-809v), kopii faktury zaliczkowej (k. 457), kopii faktury (k. 458), kopii pokwitowania (k. 459), kopii porozumienia (k. 460). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w dniu 29 czerwca 2017r. w sklepie sieci M. E. w S. dokonała zakupu sprzętu elektronicznego o łącznej wartości 6.510,32 zł, na podstawie faktury z odroczonym terminem zapłaty. Po bezskutecznym upływie terminu do zapłaty należności z faktury pracownicy sklepu usiłowali nakłonić oskarżoną do zapłaty długu. Oskarżona składała różne obietnice, aż ostatecznie, pod groźbą złożenia zawiadomienia policji, oskarżona w dniu 14 sierpnia 2017r. stawiała się w sklepie i zapłaciła 650 zł na poczet długu. Dodatkowo złożyła pisemne zobowiązanie, że do 21 sierpnia 2017r. zapłaci pozostałą kwotę zadłużenia lub zwróci zakupiony towar. Mimo tego zobowiązania oskarżona zaprzestała dalszej spłaty i nie zwróciła zakupionego towaru.

- w zakresie **czynu z pkt 20 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań A. M. (k. 495-496, k. 793v), rachunku (k. 345), wydruku korespondencji sms (k. 501). Z wiarygodnego materiału dowodowego wynika, że oskarżona w dniu 25 października 2017r. w sklepie należącym do M. M. (2), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), dokonała zakupu towarów o łącznej wartości 1.140 zł, na podstawie faktury z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi prowadzonej przez jej męża działalności gospodarczej. Następnie tego samego dnia, tuż przed zamknięciem sklepu oskarżona powróciła i chciała zakupić na takich samych zasadach

pilarkę spalinową. Sprzedawca jednak odmówił mówiąc, że dalsze zakupy będą możliwe po uiszczeniu należności z pierwszej faktury. Po upływie terminu do zapłaty okazało się, że oskarżona nie uiściła należności z faktury, zatem pokrzywdzony telefonicznie usiłował nakłonić oskarżoną do zapłaty długu. Gdy oskarżona odbierała telefon wówczas podawała różne powody braku zapłaty należności: choroba, awaria samochodu, obowiązki w pracy. Odpisywała także na sms deklarując zapłatę należności. Ostatecznie oskarżona nie zapłaciła należności z faktury.

- w zakresie **czynu z pkt 21 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań Z. C. (k. 505-506, k. 710v, k. 806v-807), zeznań K. Ś. (k. 512-513), kopii faktur (k. 507-508). Z tych wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 12 do 18 grudnia 2017r. w sklepie prowadzonym przez (...) sp. j. dokonała zakupu dwóch laptopów i kilku drobniejszych rzeczy na łączną kwotę 5.475,01 zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Oskarżona po upływie terminu do zapłaty należności z obu faktur nie spłaciła długu. Podczas telefonicznych rozmów z K. Ś. tłumaczyła, że nie zapłaciła należności z faktur, gdyż miała wypadek, leżała w szpitalu, innym razem mówiła, że jest na szkoleniu, aż ostatecznie kontakt z oskarżoną ustał. Z. C. w dniu 07 maja 2018r. udał się pod adres wskazany przez oskarżoną na fakturach, lecz na miejscu nie zastał oskarżonej, a byłego

męża i syna oskarżonej, którzy poinformowali pokrzywdzonego, że oskarżona nie mieszka pod tym adresem od pół roku. Ostatecznie oskarżona nie zapłaciła należności z faktur. Pokrzywdzona spółka w dniu 12 czerwca 2018r. odzyskała komputer marki L. (k. 535), który został zabezpieczony przez policję w lombardzie. Oskarżona zakupiła ten komputer w dniu 12 grudnia 2017r., a następnie 11 stycznia 2018r. zastawiła ten komputer w lombardzie przy ul. (...) w S. (umowa lombardowa - k. 102).

- w zakresie **czynu z pkt 22 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań W. R. (2) (k. 524-525, k. 737-737v), kopii faktur (k. 530-532), pokwitowania (k. 529). Z wiarygodnych dowodów wynika, że oskarżona w okresie od 16 do 24 października 2017r. w sklepie należącym do W. R. (2), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), dokonała zakupu towarów na łączną kwotę 1.416,83 zł, na podstawie faktur z odroczonym terminem zapłaty, posługując się danymi adresowymi gospodarstwa rolnego prowadzonego przez męża oskarżonej. Po upływie terminów zapłaty należności z faktur oskarżona nie spłaciła zadłużenia i nie stawiała się w sklepie, aby usprawiedliwić swe zaniechanie. Oskarżona nie odebrała także dwóch wezwań do zapłaty wysłanych przez księgową pokrzywdzonego. Gdy kolejne wezwanie do zapłaty, sporządzone przez radcę prawnego, zostało odebrane przez M. R. (2), wówczas z pokrzywdzonym skontaktowała się siostra M. R. (2), która poinformowała, że oskarżona w różnych sklepach bierze towar z przedłużonym terminem płatności, a następnie

nie płaci zobowiązań. W toku postępowania przygotowawczego policja odzyskała z lombardu pilarkę elektryczną, którą oskarżona dniu 16 października 2017r. zakupiła w sklepie pokrzywdzonego, a następnie sprzedała w lombardzie.

- w zakresie **czynu z pkt 23 aktu oskarżenia** zgromadzono dowody w postaci zeznań Z. S. (k. 24 akt sprawy II K 1079/18, k. 736v), zeznań K. K. (k. 31, k. 771v), faktury VAT (k. 6), przedsądowego wezwania do zapłaty (k. 7-8) wraz z dowodem wysłania (k. 9). Z zeznań świadków wynika, że przed wyrażeniem zgody na sprzedaż towaru z przedłużonym terminem zapłaty dokonano sprawdzenia wiarygodności oskarżonej jako czynnego przedsiębiorcy. Nadto świadkowie opisali zachowanie oskarżonej po bezskutecznym upływie terminu do zapłaty kwoty wynikającej z faktury. Otóż oskarżona odbierając telefon od pracowników pokrzywdzonego tłumaczyła, że „już zapłaciła albo że zapłaci na drugi dzień i przyniesie dowód zapłaty”, „że księgowa nie puściła przelewu”, „że za godzinę przyjedzie i ureguluje”. Oskarżona brak zapłaty tłumaczyła także tym, że miała wypadek samochodowy, chorobą dziecka, czy kłopotami z mężem. W opinii Z. S., oskarżona zwodziła go i jego pracowników co do woli wywiązania się z zobowiązania. Zdaniem Sądu Okręgowego, konkluzja pokrzywdzonego znajduje potwierdzenie w okolicznościach sprawy. Znamienne jest to, że wśród zakupionych rzeczy był długopis marki P. o wartości 530 zł, co nie stanowiło niezbędnego do prowadzenia działalności gospodarczej przedmiotu i świadczyło o tym, że

celem oskarżonej było wejście w posiadanie przedmiotu wartościowego, który łatwo spieniężyć. Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień.

- w zakresie **czynu z pkt 24 aktu oskarżenia** zgromadzono dowody w postaci zeznań Ł. D. (k. 2 akt sprawy II K 326/19, k. 737), faktur VAT (k. 5-6, k. 7-8, k. 9-10, k. 11 akt sprawy II K 326/19). Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że oskarżona po upływie terminu do zapłaty należności z faktur „zbywała pokrzywdzonego wymówkami” i nie uregulowała długu mimo upływu czasu. Warto zwrócić uwagę, że oskarżona zakupiła artykuły chemiczne na dane prowadzonej działalności gospodarczej (M. U.) mimo, że zakupy te (głównie środki chemiczne do prania ubrań, kosmetyki, czy nawet pokrowiec do deski do prasowania) nie miały jakiegokolwiek związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień (k. 111 akt sprawy II K 326/19).

- w zakresie **czynu z pkt 25 aktu oskarżenia** zgromadzono materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonej E. J. (k. 23v-24 akt sprawy II K 326/19, k. 794), kopii faktur (k. 27 akt sprawy II K 326/19). Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że oskarżona pierwszych zakupów dokonała w dniu 09 listopada 2018r. Wówczas nie zapłaciła za zakupy, lecz poprosiła o wystawienie faktury z przedłużonym terminem zapłaty. Dowodem

zawarcia umowy sprzedaży było wystawienie paragonu, z którym oskarżona miała następnego dnia zjawić się w sklepie w celu wystawienia faktury. Oskarżona ponownie pojawiła się w sklepie w dniu 14 listopada 2018r. i oświadczyła, że chce jeszcze dobrać kilka towarów do faktury, nie płacąc za poprzednie zakupy. Pracownica sklepu przystała na to i sprzedała dodatkowe towary oskarżonej bez odebrania za nie pieniędzy od oskarżonej. Gdy o całej transakcji dowiedziała się E. J. wówczas skontaktowała się telefonicznie z oskarżoną i zażądała, aby oskarżona jeszcze tego samego dnia zjawiła się w kwaciarni. Znamienne jest w sprawie to, że gdy oskarżona zjawiła się w sklepie i usłyszała, że ma zapłacić za pobrany towar odpowiedziała, że „nie ma pieniędzy”, lecz złożyła deklarację, iż dokona zapłaty za towary do 16 listopada 2018r. Ostatecznie oskarżona nie wywiązała się z deklaracji i nie zapłaciła należności. Ważna dla rekonstrukcji zamiaru oskarżonej jest także okoliczność wynikająca z zeznań M. G. (1) (k. 30v-31 akt sprawy II K 326/19, k. 711). Mianowicie z zeznań tego świadka wynika, że oskarżona wzbudziła zaufanie pokrzywdzonej także poprzez zapewnienie, że w pobliskim sklepie należącym do Piekarni (...) także dokonuje zakupów na fakturę z odroczonym terminem zapłaty. Tymczasem pierwszych zakupów na podstawie faktury z przedłużonym terminem zapłaty oskarżona dokonała w piekarni dopiero w dniu 14 listopada 2018r. (oczywiście później nie wywiązując się z zapłaty należności wynikającej z tej faktury). Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej

czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień (k. 111 akt sprawy II K 326/19).

- w zakresie **czynu z pkt 26 aktu oskarżenia** zgromadzono dowody w postaci zeznań M. G. (2) (k. 30v-31 akt sprawy II K 326/19, k. 711), kopii faktury i dokumentu wydania (k. 34-34v akt sprawy II K 326/19). Z wiarygodnej relacji świadka wynika, że oskarżona deklarowała, iż za pobrany towar w postaci wypieków będzie płacić na podstawie zbiorczej faktury wystawianej w rozliczeniu miesięcznym. Oskarżona pobrała w dniu 14 listopada 2018 r. towar, lecz mimo składanych zapewnień nie przekazała pracownikom sklepu niezbędnych danych do wystawienia faktury. Dopiero po osobistym telefonie M. G. (2) oskarżona zjawiała się w sklepie i przekazała dane swojej działalności gospodarczej w celu wystawienia faktury. Jednakże po upływie terminu do zapłaty faktury, oskarżona nie zapłaciła należności z tej faktury i nie usprawiedliwiła tego zaniechania. Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzuczonego jej czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień (k. 111 akt sprawy II K 326/19).

- w zakresie **czynu z pkt 27 aktu oskarżenia** zgromadzono dowody w postaci zeznań pokrzywdzonej H. B. (k. 42v-43 akt sprawy II K 326/19, k. 736v), zeznań M. T. (k. 67v-68 akt sprawy II K 326/19, k. 772), kopii faktury (k. 44 akt sprawy II K 326/19), kopii paragonu (k. 45 akt sprawy II K 326/19), kopii zapisów w księdze meldunkowej (k. 46-54 akt sprawy II K 326/19), kopii korespondencji pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżoną (k. 55-57 akt sprawy II K 326/19). Z dowodów tych wynika, że oskarżona korzystała z usług hotelowych przez dwanaście

dób nie dokonując zapłaty z góry. Po wymeldowaniu z pokoju oskarżona oświadczyła, że zapłaci za pobyt w hotelu przelewem. Mimo jednak wystawienia faktury oskarżona nie odebrała jej, a także nie dokonała zapłaty należności w określonym terminie. Co znamienne, oskarżona zmuszona do przeniesienia się do innego hotelu na jedną noc, nie skorzystała z oferty tego innego hotelu, gdyż w tamtym hotelu wymagano zapłaty należności z góry. Oskarżona zobowiązała się w rozmowie z H. B., że dokona zapłaty za usługi hotelowe już w dniu wymeldowania z hotelu. Oskarżona nie tylko nie wywiązała się z tego zobowiązania, to później w prowadzonej za pomocą telefonu konwersacji zapewniała, że ureguluje dług. Znamienny jest zapis z dnia 30 października 2018r. (k. 57 akt sprawy II K 326/19), z którego wynika, że oskarżona tego dnia zrobi bankowy przelew należności i za pośrednictwem telefonu prześle dowód wykonania przelewu. W treści tej wiadomości oskarżona podkreśliła, że „nie jest oszustem”. Mimo jednak tych deklaracji oskarżona nie zapłaciła tego dnia (ani później) zadłużenia na rzecz hotelu. Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła złożenia wyjaśnień (k. 111 akt sprawy II K 326/19). Zdaniem Sądu Okręgowego, zachowanie oskarżonej miało zatem na celu otrzymanie usługi hotelowej bez zamiaru uiszczenia ceny za tę usługę.

- mając na względzie okoliczności popełnienia powyższych przestępstw przez oskarżoną należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, który uznał winę oskarżonej w zakresie każdego z zarzuczonych jej

aktem oskarżenia czynów. Każdego z tych czynów oskarżona dopuściła się stosując ten sam modus operandi. Dokonywała zakupów na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności wykorzystując do tego dane prowadzonej przez jej męża działalności gospodarczej i gospodarstwa rolnego, a następnie własnej działalności gospodarczej. Oskarżona dokonywała zakupu bardzo różnych towarów, które w większości nie miały związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą w zakresie ubezpieczeń. W wielu przypadkach zakupiony towar sprzedała następnie w lombardach za ułamek ceny z faktury. Warto zwrócić uwagę, że oskarżona budowała swoją wiarygodność w rozmowie ze sprzedawcą powołując się na fakt prowadzenia działalności gospodarczej. Tymczasem oskarżona, choć formalnie od 01 grudnia 2017r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, to jednak nie wpłaciła żadnej składki na ubezpieczenie społeczne z tego tytułu (k. 292). Następnie należy zauważyć, że po ujawnieniu przez pokrzywdzonych, że oskarżona nie dokonała w terminie zapłaty należności z faktur, oskarżona nadal utrzymywała w błędzie pokrzywdzonych co do woli wywiązania się z zobowiązań, bezpodstawnie deklarując spłatę należności, która nigdy nie nastąpiła. W przypadku jedynie czynu z pkt 19 aktu oskarżenia, oskarżona ponaglana do zapłaty zaległej należności zdecydowała się zapłacić 650 zł w sytuacji, gdy całe zakupy były o wartości 6510 zł. Bez znaczenia dla oceny zamiaru oskarżonej ma okoliczność podniesiona w apelacji obrońcy, iż oskarżona wskazywała

prawdziwe dane przy zawieraniu umów sprzedaży. Otóż sprzedawcy w zdecydowanej większości sprawdzali prawdziwość danych nabywcy przy podjęciu decyzji o wyrażeniu zgody na sprzedaż towaru z odroczonym terminem zapłaty, zatem podanie przez oskarżoną błędnych danych czyniłoby jej przestępcze zabiegi bezskutecznymi. Nie można natomiast zgodzić się ze stwierdzeniem obrońcy, że oskarżona pozostawała w telefonicznej kontakcie z pokrzywdzonymi i przychodziła „na spotkania”. Z relacji pokrzywdzonych wynika wprost, że kontakt z oskarżoną był utrudniony, wielokrotnie nie odbierała telefonu, aż ostatecznie zaprzestała używania tego numeru telefonu. Oskarżona unikała także osobistego kontaktu z pokrzywdzonymi i w nielicznych przypadkach pojawiała się w sklepach po ujawnieniu faktu nieopłacenia przez nią faktur. Sąd Okręgowy nie zgadza się także z tezą obrońcy, iż o braku zamiaru oskarżonej świadczy to, że oskarżona wzbudzała zaufanie sprzedawców, że nie zachowywała się jak osoba, która próbuje wyłudzić towary. Wręcz przeciwnie, skuteczność oskarżonej wynikała właśnie z tego, że potrafiła swym wyglądem, zachowaniem, okazywaną wizytówką wywołać u pokrzywdzonych błędne wyobrażenie o jej wiarygodności jak kontrahenta. Fakt, że u kilku sprzedawców oskarżona w przeszłości robiła zakupy, za które zapłaciła, nie stanowi podstawy do wykluczenia tezy o istnieniu zamiaru dokonania oszustw na szkodę tych pokrzywdzonych w przyszłości. Sprzedawcy ci podkreślali, że wcześniejsze zakupy były opłacone gotówką, zatem nie sposób na tej podstawie twierdzić, że wówczas oskarżona wywiązywała się z

zaciągniętych zobowiązań. Gdyby przecież wówczas oskarżona nie zapłaciła za zakupy gotówką to nie otrzymałaby zakupionych towarów. Okoliczność „ucieczki” oskarżonej z domu zajmowanego z mężem i dziećmi w dniu 28 grudnia 2017r. także nie stanowi podstawy do wykluczenia działania oskarżonej z zamiarem bezpośrednim w zakresie przypisanych jej czynów. Przede wszystkim do popełnienia 6 czynów objętych aktem oskarżenia doszło przed tą datą. Ponadto oskarżona składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym ujawniła swą motywację wyjaśniając: „fakt, że niektóre rzeczy znalazły się w lombardzie to nie kombinatorstwo tylko konieczność przetrwania. Te środki, które otrzymałam z lombardu za te wstawione rzeczy przeznaczyłam na życie, na jedzenie, opłaty, paliwo” (k. 448). Analiza okoliczności popełnienia czynów przez oskarżoną zarówno przed, ale przede wszystkim po dniu 28 grudnia 2017r. stanowi podstawę do przyjęcia wniosku, że oskarżona uczyniła sobie z tego procederu sposób uzyskania środków pieniężnych na zaspokojenie potrzeb życiowych. To stwierdzenie oskarżonej wskazuje także na to, że oskarżona (świadoma swej trudnej sytuacji majątkowej) celowo wprowadzała w błąd sprzedawców co do woli zapłaty należności wynikających z faktur z odroczonym terminem zapłaty. Znamienne jest to, że w każdym przypadku gdy którykolwiek ze sprzedawców uzależniał wydanie kolejnych towarów oskarżonej na podstawie faktury z odroczonym terminem zapłaty, żądając zapłaty za zakupy gotówką, w każdej takiej sytuacji oskarżona rezygnowała z zakupów. Świadczy to o tym, że

<p>oskarżona nie potrzebowała tych towarów, lecz zainteresowana była ich pozyskaniem, aby następnie spieniężyć te towary i uzyskać w ten sposób środki pieniężne.</p> <p>- obrońca podniósł także zarzut niewłaściwego opisu czynów objętych aktem oskarżenia, gdyż oskarżona sprzedała przedmioty do lombardu jedynie w zakresie czynów z pkt od 1 do 5 aktu oskarżenia, zaś stwierdzenie, że oskarżona wyłudzone towary wstawiała do lombardu zostało zawarte w opisie pozostałych czynów. Odnosząc się do tego argumentu należy podkreślić, że oskarżona dodatkowo sprzedała w lombardzie wybrane przedmioty pozyskane z popełnienia czynów z pkt 8, 15, 21 i 22 aktu oskarżenia. Ponadto, okoliczność ta nie stanowi znamienia czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk, zatem zarzut obrońcy w tym zakresie nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia zawartego w wyroku.</p>		
Wniosek		
wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonej od postawionych jej aktem oskarżenia zarzutów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutów apelacji warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosku apelacji		
3.3.	(zarzut z pkt 4 apelacji) zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę	# zasadny # częściowo zasadny

	<p>orzeczenia polegającego na błędnym ustaleniu, że zarzucany oskarżonej czyn z pkt. 5 wyroku dotyczący umowy sprzedaży zawartej pomiędzy oskarżoną a M. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) M. S. miał miejsce w dniu 23 listopada 2018 r., w sytuacji gdy z faktur dotyczących tej umowy wynika, że została ona zawarta w dniu 23 listopada 2017 r. - co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne określenie daty zarzucanego czynu, a co również w sposób nieuzasadniony mogłoby negatywnie wpłynąć na sytuację prawną oskarżonej</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>w zakresie opisu czynu z pkt 5 wyroku doszło wyłącznie do oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie określenia roku, w którym doszło do popełnienia czynu przez oskarżoną. Już wyłącznie na podstawie samej treści opisu czynu można stwierdzić, że czyn został popełniony w 2017r., gdyż w treści opisu wskazano, że oskarżona dokonała zakupów na szkodę M. S. w dniu 23 listopada 2017r. Z tych powodów Sąd Okręgowy, zgadzając się z obrońcą, iż opis czynu z pkt 5 aktu oskarżenia zawiera błędną datę roczną, sprostował w protokole rozprawy odwoławczej oczywistą omyłkę pisarską.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>brak wniosku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>	

	# niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
nie dotyczy z uwagi na brak wniosku		
3.4.	<p>(zarzut z pkt 5 apelacji)</p> <p>zarzut obraży art. 4 i 7 kpk polegającej na naruszeniu swobodnej oceny dowodów i popadnięcie w dowolność ocen poprzez błędne ustalenie, że:</p> <p>a) szkoda pokrzywdzonego S. Ś. wyniosła 760,85 zł (słownie: siedemset sześćdziesiąt złotych i osiemdziesiąt pięć groszy), w sytuacji gdy z materiału dowodowego wynika, że szkoda mogła wynieść maksymalnie 549,53 zł (słownie: pięćset czterdzieści dziewięć złotych i pięćdziesiąt trzy grosze),</p> <p>b) szkoda pokrzywdzonego I. B. wyniosła 3 724,40zł (słownie: trzy tysiące siedemset dwadzieścia cztery złote i czterdzieści groszy), w sytuacji gdy z materiału dowodowego wynika, że szkoda ta mogła wynieść maksymalnie 2 790,40 zł (słownie: dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt złotych i czterdzieści groszy),</p> <p>c) szkoda pokrzywdzonego S. B. wyniosła 2 613,00zł (dwa tysiące sześćset trzynaście złotych), w sytuacji gdy z materiału dowodowego nie wynika, aby pokrzywdzony poniósł szkodę w takiej wysokości, w szczególności przedstawione przez niego kopie faktur opiewają łącznie na kwotę 1 518,70 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset osiemnaście złotych i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>siedemdziesiąt groszy), - co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, bowiem sąd błędnie określił zakres obowiązku naprawienia szkody w przypadku ww. pokrzywdzonych (przy założeniu, że oskarżonej można przypisać winę w popełnieniu zarzucanych czynów co do ww. pokrzywdzonych)</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- Sąd Okręgowy podziela zarzuty apelacji w zakresie rozstrzygnięć z pkt II i V wyroku, gdyż wysokość kwoty naprawienia szkody w zakresie tych rozstrzygnięć nie uwzględnia faktu odzyskania przez pokrzywdzonych części mienia.</p> <p>- błędne jest twierdzenie obrońcy, że pokrzywdzony S. B. złożył do akt sprawy faktury opiewające na łączną kwotę 1.518,70 zł. Otóż w aktach sprawy kopie faktur znajdują się nie tylko na kartach 400-402, lecz także na karcie 537 (faktura na kwotę 1.095 zł).</p>		
Wniosek		
brak wniosku	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd Okręgowy uwzględnił zarzut w zakresie rozstrzygnięć z pkt II i V wyroku, gdyż wysokość szkody określona w tym zakresie została		

<p>zawyżona, w konsekwencji zmienił wyrok w zaskarżonym zakresie, zaś utrzymał w mocy rozstrzygnięcie z pkt XV wyroku, ponieważ w sprawie została udowodniona wysokość szkody tego pokrzywdzonego do kwoty 2.613 zł</p>	
<p>3-5.</p>	<p>nadto z ostrożności - gdyby Sąd II instancji nie podzielił powyższych argumentów (w szczególności co do braku zamiaru bezpośredniego kierunkowego po stronie oskarżonej):</p> <p>- zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary polegającej na wymierzeniu oskarżonej na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy orzeczonej kary nie uwzględnia należyte dyrektyw szczególnej wymiaru kary w art. 53 kk oraz nie uwzględnia w dostatecznym stopniu okoliczności łagodzących - ich wymowy i znaczenia; w szczególności poprzez nieuwzględnienie następujących okoliczności: oskarżona była ofiarą przemocy domowej (fizycznej, psychicznej, ekonomicznej), podobnie jak jej córka (psychicznej) i ostatecznie w wyniku gwałtownego zdarzenia (pobicia w dniu 28 grudnia 2017 r.) uciekła z domu wraz z małoletnią córką; po opuszczeniu domu w R. oskarżona miała na celu prowadzenie działalności pozwalającej uzyskiwać jej dochód, a jednocześnie niezwłocznie zapewnić utrzymanie małoletniej córce; oskarżona nie mogła jednoznacznie ocenić, że jej sytuacja ekonomiczna nie ulegnie poprawie i że nie będzie w stanie ostatecznie spłacić zaciągniętych zobowiązań (rachunek bankowy oskarżonej, na który wpływało wynagrodzenie</p>

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

	<p>był tymczasowo przedmiotem zajęcia komorniczego); oskarżona nie ukrywała się przed wierzycielami (pokrzywdzonymi) i w kilku przypadkach dokonała spłaty zadłużenia lub zwróciła zakupiony towar; oskarżona obecnie pracuje, utrzymuje małoletnią córkę wymagającą stałej opieki psychologicznej i nie narusza porządku prawnego; w sprawie u stanowiono zabezpieczenie umożliwiające zaspokojenie zobowiązań wobec wszystkich wierzycieli (pokrzywdzonych wobec których orzeczono naprawienie szkody)</p> <p>(zarzut z pkt 6 apelacji)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy, stosowanie do dyrektyw wymiaru kary, wymierzył oskarżonej karę pozbawienia wolności dostosowaną do wysokiego stopnia winy i szkodliwości społecznej czynów popełnionych przez oskarżoną. Zdaniem Sądu Okręgowego, wymierzona kara spełni także cele w zakresie prewencji indywidualnej i powszechnej oraz nie nosi cech kary rażąco surowej. Wbrew twierdzeniom obrońcy, dla wymiaru kary adekwatnej do czynów oskarżonej nie ma kluczowego znaczenia fakt opuszczenia przez oskarżoną domu zajmowanego z mężem. Także nieprzekonywujące są twierdzenia obrońcy, że oskarżona nie miała świadomości, że jej sytuacja materialna nie ulegnie poprawie i finalnie oskarżona nie będzie mogła wywiązać się z zobowiązań. Należy wskazać, że proceder oskarżonej był rozciągnięty</p>		

<p>w czasie, zaś kolejnych zakupów oskarżona dokonywała w sytuacji, gdy nie płaciła wymagalnych zobowiązań za poprzednie zakupy. Zachowanie oskarżonej po popełnieniu przedmiotowych czynów także nie stanowi podstawy do złagodzenia orzeczonej kary, gdyż oskarżona mimo upływu czasu nie tylko nie naprawiła szkody wyrządzonej tymi czynami, to nawet nie podjęła żadnych działań zmierzających do pojednania z pokrzywdzonymi.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej w trybie art. 37a kk kary ograniczenia wolności lub grzywny w wysokości uznanej przez Sąd II instancji za uzasadnioną</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do zmiany wyroku zgodnie z wnioskiem obrońcy</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok z wyjątkiem zmian opisanych w wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności uwzględnianych przez sąd odwoławczy z urzędu	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
- obniżenie do 549,53 zł kwoty naprawienia szkody orzeczonej w pkt II wyroku, - obniżenie do 2.790,40 zł kwoty naprawienia szkody orzeczonej w pkt V wyroku	
Zwięźle o powodach zmiany	
uzasadnienie zmian, dokonanych wskutek uwzględnienia zarzutów apelacji, przedstawiono wyżej	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	----- # art. 439 kpk -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 kpk
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 kpk
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 kpk
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III	Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek pełnomocnika w zakresie wskazanym w wyroku, gdyż apelacja obrońcy okazała się bezzasadna. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie
IV	apelacja okazała się bezzasadna w zakresie zarzutów zmierzających do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia przypisanych jej czynów, zatem oskarżona na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk ponosi koszty postępowania odwoławczego w całości. Nadto Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonej od zapłaty tych kosztów uznając, że oskarżona jest w stanie uiścić w całości te koszty bez uszczerbku dla utrzymania siebie i córki

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana